

Aladağlar Kaldı Klasik Rotası Faaliyet Raporu

Faaliyet Tarihi: 27-28.08.2022

Katılımcılar: İlhan Yılmaz, Eren Ertuğrul

DAG'da 2022 Ekibi ilk kez kendi faaliyetlerini yapmak için Alaca ve Lahitkaya olmak üzere üç güne iki zirve planı yapmaktaydı. 30 Ağustos tatili sayesinde hafta sonuna sıkıştırmadan rahat rahat Aladağlar'da vakit geçirme imkanı doğunca ve ayarladıkları özel otobüste bize de yer olunca bunu kaçırmadık. İlhan'ın önerisi üzerine Kaldı Klasik zirvesini yapma kararı aldık ve hazırlıkları tamamladık. **Planımız Cumartesi sabahı Akşampınarı Kampına ulaşmak, Pazar sabahı kalkıp zirve yapmak, dönüşte kampı toplayıp Sarımemetler'e geri dönüp kampı tekrar orada kurmak, Pazartesi sabahı koşu, günün kalanında da Kazıklıali'de kaya tırmanmak şeklindeydi. Plan bir kısmı harici büyük oranda tuttu.**

Malzemeler: Çadır, tulum, mat, ocak, 30 mt yarım ip, kask, tırmanış koşumu, hms, atc, perlonlar, karabinalar, baton, kafa lambası, GPS (kol saati ve el cihazı).

Su: Kamp atacağımız yer olan Akşampınarı kamp alanında o tarihte su olmadığı duyumunu aldığımız için **bende 6 lt** (Tek kullanımlık plastik şişe almak istemediğim için bunun 4.5 ltsini elimdeki çeşitli hafif mataralara doldurdum, ancak bir şişe 1.5 lt pet şişeyi almak zorunda kaldım. Ağır oldukları için hiç termos kullanmadık.), **İlhan'da ise 4.5 lt olmak üzere toplam 10.5 lt su ile yola çıktık. Bunun yeterliliği hakkında değerlendirmemi sonradan yapacağım. Kısaca pek yetmedi.**

Beslenme: İlhan ile dağda yemek konusunu eşit şekilde umursamadığımızı fark edince işler çok kolay oldu. **Sportif düşündük, teferruata girmedik. Granola, makarna, poşette ton balığı, protein barları, biraz kuruyemiş ve granül kahve ile üç gün geçti. Çok az yiyecek arttı.** Biraz daha az alabileceğimizi kabul etsem de bu konuda iyi iş çıkarttık. **Birazı evvelden kullanılmış bir adet 230 gr kartuş ise fazla bile geldi. Ocakta iki kez makarna yaptık, iki kez kahve için su kaynattık.**

Hava Durumu: Hava 3 gün boyunca da açık, yağmursuz, rüzgarsızdı. Sadece zirve yolunda sabaha karşı biraz rüzgar vardı. Gün doğmasıyla birlikte yavaş yavaş dindi. Şartlar çok idealdi. Kaldı rotası dönüş harici genellikle güneşe çok maruz kalmadığınız, bolca gölgede hareket ettiğiniz bir rota. Bu da dikkate değirdi.

26 Ağustos Cuma akşamı İstanbul'dan yola çıktık. Rahat sayılabilecek bir otobüs yolculuğu ile Aladağlar'a ulaştık. **Saat 22.00'da İstanbul Bakırköy'den çıkan otobüs saat 10:30 gibi Aladağlar Milli Parkındaydı.**

27 Ağustos Cumartesi Otobüs bizi Sarı Memedin Yurdu kamp alanına bıraktı. Pazartesi akşamüstü buluşmak üzere şoförle anlaşip çantalarda son düzenlemeleri tamamlayarak **2 kişi Kaldı, 12 kişi Alaca-Lahitkaya planlı toplam 14 kişi olarak Emli Vadisi'ne doğru saat 11:20'de yürüyüşe başladık.**

*(Alaca ekibinden Ali (Şanbey) kendi aracı ile gelmişti. Herkes ihtiyaç duymadığı bazı malzemeleri Ali'nin Sarımemetler'deki aracına bıraktı. Biz de pazar akşamı dönüşte almak üzere kaya tırmanışı ve koşu malzemelerimizin zirve yolunda işimize yaramayacak kısmını bıraktık)

Çantaları sırtlayınca hemen fark ettik ki yükümüz ağırdı. Genel olarak ağırlığa dikkat etsek de ağırdı... Ama Emli Vadisindeki bugünkü yürüyüşümüz kısa ve genelde düz olduğu için sorun çıkartmadı. Sadece bir noktada İlhan'ın çantasının (Deuter Air Contact Lite 40+10) büyük bel perlon klipsi içe bükülüp kırılmaya yüz tuttu. Sallanan perlon uçlarından sıkıca tekrar bağlayıp ağırlığı dağıtınca bir şekilde kampa ulaştı ve her nasılsa kırılmadı, hatta sonradan yük inince normalde döndü.

Kısa molalarla Saat 14:30'da Akşampınarı kamp alanına ulaştık. (Sarımemetler-Akşampınarı 10 km'ye yakın bir mesafe. Genelde düz, Kocadölek'e varmadan Parmakkaya vadisine sapınca biraz tırmanış var.)

Kamp alanı vardığımızda boştu. Bu büyük şans çünkü burası bozuk taşlık arazide zaman içinde temizlenmiş çok kısıtlı birkaç çadırılık alandan oluşuyor. **Eğer burada başka bir ekip olsaydı bizim ekibin 5 çadırından bir kısmının, belki hepsinin yer bulamaması olasıydı.** Burada kamp yapacakların bunu dikkate almasında fayda var.

* Kamp alanında yukarı doğru giden patikayı takip edip 100-200 mt yükselince sağlı sollu 1-2 çadırılık daha yer var. Bunları da kullanabilirsiniz. Manzaraları da daha iyi. Tek giden gruplara daha uygun olabilir.

Vakit geçirmeden çadırı kurduk, yemek işini hallettik. Kamp alanında güneş saat yaklaşık 16.00'dan sonra vadinin sağındaki duvarların ardında kaldı. Kalan vaktimizde biraz muhabbet ettik, ertesi gün için sırt çantamızı hazırladık. ***(Ben 25 ltlik bir zirve çantası aldım, İlhan 40+10 ltlik ana çantasını zirve yolunda da kullandı).** Alaca ekibi de biz de heyecanlıydık ve çok motiveydik. Saat 19.00 kesin sessizlik, **saat 20.00'de tulumun içinde uyumaya hazırdım.**

28 Ağustos Pazar Saat 02.00'da alarmla uyandık. Biraz granola yerken su ısıtıp kahve yaptık. Uykuya dalmam biraz sürmüş olsa da kendimi iyi hissediyordum. Kahve ile birlikte tamamen uyandım. İkimiz de yanımıza kafa başı 2.5 litre su aldık. Bunun bir kısmına izotonik eklenmişti. Çıkış için aslında planımız 03.00'dı. Ama Alaca ekibinin çıkışı da aynı saat olunca biraz ağırdan aldık. Nihayet **03.20'de kampı terk ettik.**

Parmakkaya Vadisinde patika çok belirgin ve rahat. Pek dik de değil, tatlı bir eğim var. Hızla yükseldik ve gittikçe hızlandık. Yaklaşık bir saati biraz geçe Alaca ekibini yakaladık. 12 kişilik bir ekibe göre tempoları çok iyiydi. Birbirimize başarılar dileyip vedalaştık ve devam ettik. Onlar Avcıbeli'ne normal patikadan devam edecekti. **Biz ise sırta çıkmak için daha öncesinden doğuya (bizim solumuza) sapıp varyant rotasından çıkacaktık.**

1.30 saat içinde yol ayrımına ulaştık. Bu noktadan sonra ana patikadan ayrılınca varyant rotası için de belirgin bir patika aradık. Ancak buradan tahminen çok daha az kişinin geçmesi, her geçen de başka yerden yürümesi sebebiyle **bu sapakta belirgin bir patika yok.** (Akıntıyla gelen iri kayalar da etken) Karanlıkta gps kaydımıza ve dağların silüetlerine bakarak yaklaşıp yolumuzu zorlanmadan bulduk. Bir süre sonra bir düzlükte karşımıza kıştan kalma büyük bir kar kütlesi çıktı. Etrafından geçmeyi düşünsek de neredeyse dümdüz bir zeminde olması nedeniyle risksiz olduğu için uzatmadan üstünden geçmeye karar verdik. Ağustos sonunda kar geçişi keyifli oldu.

Kar üzerindeki taşlar sayesinde rahat bir geçiş yapıyoruz.

Buradan sonra çok dik ve pis bir çarşakta hiç hız kesmeden, mola vermeden devam ettik. Tempomuzu düşürmeden, nefes molası vermeden bu dimdik ve sürekli akan çarşağı saldırır gibi bir hızla geçtik. Bu kısımda yerde yavaş yavaş slab kayalar da baş gösterdi, onları da bolca kullandım. Bir süre sonra hava iyice aydınlandı, kafa lambalarını söndürdük.

Avcıveli Beline soldaki kaya bloğunun dibinden yükseldik (varyant rotası).

Saat 06:30 gibi karşımıza çıkan bir kaya bloğunun solundan mı sağından mı gitmemiz gerektiği konusunda tereddüte düştük. Ben keşfe gittim, kaya bloğunu dönünce İlhan beni artık göremiyordu. Bir seti çıktım, kolay sayılabilecek bir tırmanıştı. Ancak ikinci sette 5 civarı bir tırmanışla karşı karşıya olduğumu anlayınca rotanın burası olamayacağına emin oldum ve geri döndüm. Rota bu bloğun sağından, geniş vadiden devam ediyor.

Saat 06:45'te Yoncalıtaş'ın hemen altında, sırttaydık. Bu sırada hava iyice aydınlanmıştı. İlk molamızı vermeye karar verdik, biraz rotadan çıkıp solumuzdaki tepelere tırmandık. Yoncalıtaş veya bir altındaki teras gibi bir çıkıntı zirvede nefis bir manzarayla bir şeyler atıştırdık, bizimkileri Alaca rotasında görmeye çalıştık, göremedik. Fazla uzatmadan da devam ettik. Artık karşımızda Kaldı'nın küçüğü Kaldıbaşı vardı.

Kaldıbaşı geçişi

Kaldıbaşı geçişi adeta Kaldı'nın bir ön hazırlığı, ısınması gibi bir şey oldu. Burada altında çarşak akıntısı olan dar bir noktadan basamaklı kolay bir tırmanış var. Böylece ellerimiz kayaya değdi, Kaldı'ya biraz daha hazırlandık. Ancak bu aşamada raporlarda okuduğumuz şeyin ne kadar gerçek olduğunu anladık. **Kaldı rotası çok çürüktü.** Hem Kaldı hem Kaldıbaşı'nda nereye tutsanız elinize geliyor, bazen ufanıyor. Gövdeniz kadar büyük bloklar bile siz elinizi atınca sağa sola sallanmaya başlayabiliyor. Tutacağınız yerleri hafif tartmadan hareket etmenin tehlikeli olduğunu hızlıca kavrayıp hareketlerimizi ona göre sürdürdük. Ancak büyütülecek bir şey de değil bu, biraz ihtiyatla kolayca alışıyorsunuz, bir süre sonra oynak kaya ile sağlamını çok az hatayla ayırır hale bile geliyorsunuz. Kaldıbaşı'nda geçit gibi bir noktaya ulaşıncaya adeta bir V gibi bir pencere ardında karşımıza Top Sahası denen ilginç düzlük ve Kaldı'nın kendisi çıktı. Kaldıbaşı'ndan kolay bir inişle Top Sahası düzlüğüne indik, böylece aldığımız metreleri biraz verdik.

Esas hedefimiz **Kaldı'nın başına ulaştığımızda ise saat 08:30'du. Çarşak akıntısından rota anlaşılıyor.** Batonları kapatıp çantaya taktık ve tırmanışa başladık. *(Dönüşte bu aşamadan sonra hala batonlarda ısrar edenleri gördüm. Bence çok faydasız ve tehlikeli. Bu noktadan sonra bence ellerin serbest olması lazım. Kolay da olsa tırmanacaksınız, baton faydadan çok zarar getirir görüşündeyim.) Bu aşamada faydalandığımız gps rota kayıtları iyice faydasızlaştı, sapıttı. Rotayı biraz tahminen biraz da incelediğimiz raporlardaki görsellerden hatırlayarak, çoğunlukla da ayak izlerinden takip etmeye çalıştık. Ancak bunu çok iyi yapamamışız ki bir noktada yanlış yöne sapmayı başardık.

Ata Akel ve Utku Güven'in 21-23 Temmuz 2021 tarihli faaliyetlerinin raporlarında söyledikleri; büyük ve belirgin bir kayanın ayırdığı yol ayrımında, işaret ettikleri soldaki tırmanıştan başlasak da, bir süre sonra tırmanmamız gereken yere dikkat etmediğimiz için sağdaki rotanın devamına katıldık.

- <https://dag.org.tr/faaliyet-raporlari/1031/21-23-temmuz-alaca-kaldi-traversi.pdf>

Rotayı kaçırdığımızın farkına varmayıp hiç durmadan tırmandık (zevkli bir tırmanış) ve bir anda kendimizi sırtta bulduk. Önce sevindik, öyle ya hedef sırta çıkmak, oradan da zirveye yükselmekti. Ancak bir süre sonra bunun hatalı olduğunu, sırt hattının bir anda iniş yapmanın riskli olduğu bir şekilde aniden kesintiye uğradığını (küçük ama geçmenin tehlikeli olduğu bir boşluk bizi sırt hattının devamıyla ayırıyor), buradan zirveye gitmenin mümkün olmadığını anladık. Burada ne yapabiliriz diye ben bir ileri bir geri aynı hizadaki kayalarda dolaştım. Emniyetsiz iniş riskli duruyordu. Geldiğimiz yerden dönüp backclimbing yapmayı da nedense düşünmedik (Bence bunu yapabiliriz, ancak buna burayı geçtikten sonra ikna oldum).

En sonunda hem emniyetli olsun hem de tecrübe olsun diye düşünüp ip inişi yapmaya karar verdik. İlhan bulunduğu sette bir çıkıntı kayaya perlon geçirdi. Kaya biraz güvensiz duruyordu ama birkaç itme/çekme/asılma testinden geçince en iyi ihtimalin bu olacağını kabul ettik. Tırmanış koşumlarını giydik. İlhan emniyetimi yukardan alırken top rope inişi yaptım. Ancak ipe oturmadım. Normal backclimbing ile indim, ipin varlığı garanti verdi sadece. İnince kaçırdığımız yol ayrımında İlhan'ı bekledim. İlhan ip inişiyle sağ salim inince rotaya dönmüştük. Saat ise hızlanmış, 10:45 olmuştu. **Yaptığımız bu hata bize bir saatten**

fazla zaman kaybettirdi. Bu rotaya gidenler zirveden dönüşte, karşıda alakasız bir yerde kırmızı bir perlon görecekler uzun yıllar. İşte onu biz bıraktık :D

İp inişi için hazırladığımız istasyon

Rotayı anlayınca işler kolaylaştı. **Kısa sürede kılçık denilen ince sırt hattına ulaştık.** İki tarafı boşluk olan bu sırt güzel bir görseelliğe sahip. Böyle yerleri sevdiğim ve vakit kaybetmek istemediğim için burayı hızla yürüyerek geçtim. Boşluk hissi nedeniyle çekinmeniz halinde veya rüzgar şiddetliyse oturarak geçmek garanti çözüm.

Sırttaki kısa kılçık bölümü

Kılçığı geçtikten sonra gelen, zirvenin hemen altındaki dik etapta iyice ritmimizi aldığımız için hiç vakit kaybetmedik ve hızla tırmandık. Ancak buranın zirve dönüşünde hafif riskli bir iniş olabileceğini ve dikkat gerektiğini söylemek lazım. Bu nedenle zirvenin hemen altındaki sette birileri perlon bırakmış. Tarih itibarıyla bu perlon açık mavi renkte ve uzaktan seçilebiliyor.

Zirveden yaklaşık 10 metrelik iniş için bırakılmış istasyon

Perlonu geçip bir iki set daha çıkınca artık yükselecek bir yer kalmadı. Böylece buranın Kaldı zirvesi olduğuna kani olduk. Saat 11.10'du. Uzun hilal şeklinde dönen bir zirve. Mavi bir çöp poşeti içinde, taşların altında defter mevcut. Defterin hali kötü, epey ıslanmış ve kurumuş, sonra yine ıslanmış. Yine de bir şeyler karaladık, birbirimizi kutladık, atıştırdık ve fotoğraf çekildik. Bu aşamaya kadar tozluk takmamıştık, şortla geziyorduk. Dönüş için şortumun eklerini takıp pantolona çevirdim, üstüne tozluğunu da taktım. Böylece dönüş yolunun çarşak sörfüne hazırдық. Planladığımız süreden çok saptığımız için zirve keyfini fazla uzatmadık, 11:45'te dönüşü geçtik.

Kaldı Zirve

Perlonun başına ulaşınca bir seçim yapmamız gerekti. İp açacak mıydık? Bir kez açıp epey zaman kaybetmiştik. Ancak bir yandan da güvenli olan ip açmaktı. Öte yandan gergin değildik, inişi ipsiz de rahatlıkla yapacağımızı biliyorduk. **En sonunda o kadar taşıdığımız ipten maksimum verimi almak istediğimiz için ipi açtık. Bu faydalı bir tecrübe olacaktı ve şüphesiz kampa biraz daha erken varmaktan daha değerliydi.** Önce ben ip inişine başladım, ancak yarı yolda bir aksilik oldu. Çantamın arkasındaki batonlardan biri bu amaç için yapılmış olan baton sıkıştırma lastiğine takılıyken nasıl olduysa çıktı ve paldır küldür düştü. Endişeli bakışlarım altında kılçığın soluna doğru ağır çekim seke seke indi ve ineceğim düzlüğün iki metre kadar altında, uçurumun dibinde durdu. Kısa bir bocalamadan sonra İlhan'ın yönlendirmesiyle inişe devam ettim. Batonun yanına kadar indim, batona ve kendime söylenip bu sefer daha sağlam olacak şekilde çantaya taktım ve geri tırmanıp inişi bitirdim, ipten çıktım. Ardından İlhan da sorunsuz bir şekilde inişi tamamladı. İpi topladık ve duraklamadan inişi sürdürdük. Bundan sonrasında hiç ip kullanmadık, zaten dikkatli olduğumuz sürece gerek de yoktu. Biz inerken çıkmakta olan kalabalık bir ekibe rast geldik. Aralarında ilk kez dağa gelenler vardı. (Baya ilk kez. İlk dağ, ilk zirve) Kaldı seçimlerine hayret edip devam ettik.

Kaldı'nın Top Sahası öncesi son kısmında çarşak çok sinir bozucuydu, ben daha rahat ettiğim için sağ tarafa doğru kalan slab kayalardan indim. Tercih hakkı güzel. Top Sahasına inince hava iyice ısınmıştı, sabahki rüzgar artık durmuştu. Bunaldığımızı hissettik ve tırmanış koşumuyla birlikte ceketleri de bir daha giymemek üzere çıkarttık, batonları tekrar açtık.

Kaldıbaşı'nda mola

Top Sahası'ndan sonra Kaldıbaşı için son yükselmemizi yaptık. Kaldıbaşı'nda backclimbing ile tekrar Avcıbeli sırtı öncesi düzlüğe indik. **Sabah çıktığımız Yoncalıtaş varyantının epey dik olması nedeniyle rotayı uzatıp standart Avcıbeli sırtından (Alaca'ya giden rota) mı insek diyorduk. Ama buraya gelince hiç uzatasımız gelmedi, yine bildiğimiz rota olan varyanttan indik.** Burasının açısı epey dik, çıkışı gibi inişi de sinir bozucu. Ama kışın kazma

kramponla zevkli bir çıkış olacaktır diye düşünüyorum. Kar yığıntısından yine geçtik ve tekrar ana patikadayız.

Bu aşamada günün başlarının aksine güneşe maruz kalmaktaydık, saat de ilerlemişti. Bu nedenle susuzluk hissetmeye başladık. Adam başı 2.5 litre bize yetmesine yetmişti ama sonlarda azaldığından çok idareli, azar azar içiyorduk. Bir türlü susuzluk hissini tam gideremiyorduk. Bu da dönüşün sonlarında hafif bir yorgunluk hissi verdi. Yine de 13 buçuk saat süren faaliyet sonunda halen dinç hissediyordum. İlhan'la ultramaraton antrenmanlarının faydasını gördüğümüze kanaat getirip mutlu olduk. **Özetle Kaldı faaliyetine yazın en az 3 lt su ile çıkmanın faydalı ve sağlıklı olduğu kanısındayım.** Ağır gelirse birazını için gitsin. Kampta ise sadece 0.50 litrecik (ikimize toplam) su bırakabilmişdik (O da çadırın içinde hamam suyu olmuştu). Yani başta yola çıktığımız 10 lt ikimize az gelmişti. Sarımemetler'e rahat bir şekilde dönebilmek için bence en az 1.5 lt eksiktik. Parmakkaya'nın yanından geçerken kafamda çadırda bıraktığım o bir avuç su ile kampı toplayıp aşağı dönmenin eziyetli olacağı düşüncesi dolaşüyor, Alaca ekibi kampı terk etmediyse onlardan dileniriz diye kafada kuruyordum. İlhan ise kampta olacaklarına güveniyordu.

Saat 16:50'de kampa ulaştık. İlhan haklı çıkmıştı. Neredeyse tüm Alaca ekibi oradaydı. Sevindik ama şaşırdık da. Çünkü ertesi güne planladıkları Lahitkaya için kamp değiştirip Kocadölek'e gideceklerdi. Öğrendik ki Lahitkaya çıkışını iptal ettikleri için kamp alanı değiştirme gereği duymamışlar, ama boş durmayıp Kocadölek'te tüm ekip için bırakılan suları taşımışlar. Bu 2022 grubu bir harika! :D Bu arada susuzluk ve sürekli güneşe maruz kalma nedeniyle zorlansalar da Alaca zirveyi yapmışlar, tekrar tebrikler. Su sorunumuz çözülünce biz de geceyi müthiş manzaralı Akşampınarı'nda geçirip çadırı kaldır-kur işine girmemeye karar verdik. Biraz yemek yedik, bol su içtik ve esnetme hareketleri yaptık. Alaca ekibiyle başımızdan geçenleri heyecanla birbirimize anlatarak günü bitirdik. 21.00'da tulumdaydık.

29 Ağustos Pazartesi

Güzel bir uyku çekip saat 06.00'da güne uyandık. Sallana sallana kahvaltıyı yaptık. Çanta-çadır toplarken hareketimiz saat 08:30'u buldu. Keyfim yerinde olsa da ufak bir derdim vardı. Planım Sarımemetler'de uyanıp sabah bol irtifalı bir koşu yapmaktı, ancak Akşampınarı'nda uyanmış olmam koşacağım saatleri kampı toplayıp dönüş yürüyüşüne ayırmak zorunda kaldığım anlamına geliyordu. Anlaşılan bizim koşu işi patlamıştı. Sağlık olsun, hala kaya tırmanacak vakit var deyip avuttum kendimi.

Dönüşte bolca kamp ortak çöpü de yüklenmemize rağmen çantalarımız farkedilir derecede hafiflemişti. Kuş gibiydik. Emli Vadisi'nde keyifli bir yürüyüşle saat 10:40'ta Sarımemetler kamp alanına ulaştık. Burada fazlaları ayıklayıp kampta kalan arkadaşlara bizim yokluğumuzda otobüse yüklemek üzere emanet ettik. Sadece kaya tırmanış malzemelerini ve günlük ihtiyacı alıp Ali'nin arabasıyla Kazıklı Ali Boğazına ulaştık. Birkaç saat kaya tırmandık. Otobüs saat 16.00 gibi Sarımemetler'den herkesi topladı, geçerken yoldan biz de binince tamam olduk. Çamardı'da yemek yedikten sonra gerisi İstanbul yolu.

Eren Ertuğrul

Rota Bilgisi:

<https://www.wikiloc.com/mountaineering-trails/aksam-pinari-kaldi-zirve-112310553>

<https://www.strava.com/activities/7729694549>

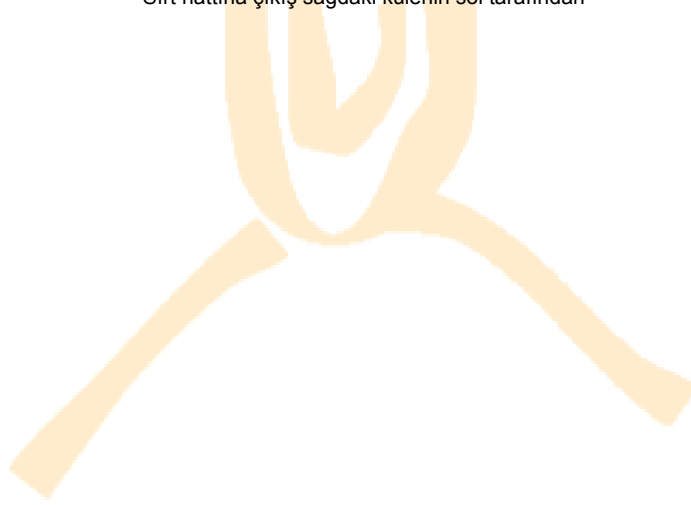
Kaldı rota yaklaşımı

Ata ve Utku'nun raporunda tırmanış başlangıcındaki yol ayrımı. Üste çıkıldığında deve hörgücü gibi görünen 2 kulenin arasından tırmanmak gerekiyor. (okun solunda kalan 2 kule)

Sırt hattına çıkış sağdaki kulenin sol tarafından

Fotoğraflar:

- 1: Sırtta yanlış bağlandığımız noktada, rotaya bağlanabileceğimiz bir iniş bakarken
- 2: Yanlış çıkılan sırtta yan geçişle ilerlemeye çalışırken
- 3: Kılçık sonrası, zirve öncesi son tırmanış
- 4: Zirveden dönüşte ip inişi yaparken

(1)

(2)

(3)

(4)